

Η Νάουσα εόρτασε την μνήμη του Πολιούχου Οσίου Θεοφάνους του Θαυματουργού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την Τετάρτη 19 Αυγούστου 2026 τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Νάουσας, όπου αποθησαυρίζεται η θαυματουργός Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Παντανάσσης», με την ευκαιρία της εορτής του πολιούχου και προστάτη της ηρωικής και αγιοτόκου πόλης, Οσίου Θεοφάνους του Θαυματουργού.

Μαζί του συλλειτουργήσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα του Οσίου Θεοφάνους, η οποία φυλάσσεται στον Ιερό Ναό.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς όλους όσοι εργάστηκαν για

την άρτια διοργάνωση της πανηγύρεως, με πρώτο τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς Μητροπόλεως και προϊστάμενο του Ιερού Ναού, Αρχιμανδρίτη Αρσένιο Χαλδαιόπουλο.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε τον π. Ιωάννη Βαλαβάνη σε Πρωτοπρεσβύτερο και τον π. Θεόκλητο Σίμου σε Αρχιμανδρίτη.

Στο κήρυγμά του, ο Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στον βίο και την πνευματική πορεία του Οσίου Θεοφάνους, εστιάζοντας στον σταυρό που σήκωσε για να ακολουθήσει τον Χριστό. Τόνισε ότι οι δοκιμασίες, οι θλίψεις και οι δυσκολίες μπορούν, όταν αντιμετωπίζονται με πίστη και καρτερία, να συμβάλουν στην πνευματική κάθαρση και τον αγιασμό του ανθρώπου. Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να αγωνιστούν για την απαλλαγή από τα πάθη, τις αδυναμίες και τις κακές συνήθειες, ώστε να μπορούν να ακολουθούν ουσιαστικά τον Χριστό και να γίνουν, κατά τον λόγο του υμνογράφου, «κοῦφοι οὐρανοδρόμοι».

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ἀράμενος ἐπ’ ὤμων τόν σόν σταυρόν, τῷ Δεσπότῃ τῷ σῷ ἠκολούθησας ... διό ἡξιώθης εἰς τάς αὐλάς ἐλθεῖν τάς τοῦ Κυρίου, κοῦφος οὐρανοδρόμος».

Λίγες ημέρες μετά τη μεγάλη Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο ιερός αυτός ναός εορτάζει και πανηγυρίζει μαζί με ολόκληρη την ηρωική πόλη της Ναούσης και τον ευσεβή λαό της τον πολιοῦχο της, τον όσιο Θεοφάνη τον θαυματουργό, του οποίου τη σεπτή και χαριτόβρυτη κάρα έχει το εξαιρετικό προνόμιο και τη μεγάλη από Θεού ευλογία να διαφυλάττει ως ιερό κειμήλιο και ουράνιο θησαυρό.

Διότι είναι πράγματι ουράνιοι θησαυροί τα ιερά λείψανα των Αγίων μας, εφόσον και οι ίδιοι ήταν ουράνιοι άνθρωποι, όχι μόνο τώρα που βρίσκονται στον ουρανό, αλλά και κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής τους.

Ουράνιος άνθρωπος ήταν ο όσιος Θεοφάνης, διότι εφάρμοσε στη ζωή του τον λόγο του Κυρίου, «όστις θέλει οπίσω μου ελθεῖν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι». Όποιος ακολουθεί τον Χριστό δεν μπορεί να είναι γήινος και χοϊκός άνθρωπος, αλλά ουράνιος. Για να Τον ακολουθεί όμως, πρέπει να σηκώνει και αυτός τον σταυρό του, όπως τον σήκωσε και ο Χριστός, απαρνούμενος πρώτα τον εαυτό του.

Αυτό ακριβώς έκανε και ο όσιος Θεοφάνης, όπως μας διαβεβαιώνει ο ιερός

υμνογράφος. «Ἀράμενος ἐπ' ὤμων τόν σόν σταυρόν, τῷ Δεσπότῃ τῷ σῷ ἠκολούθησας», λέγει. Σήκωσες στους ώμους τον σταυρό σου και ακολούθησες τον Δεσπότη σου Χριστό.

Ποιος ήταν ο σταυρός που σήκωσε ο όσιος Θεοφάνης για να ακολουθήσει τον Χριστό;

Σταυρός ήταν για τον όσιο Θεοφάνη πρωτίστως η αποταγή του κόσμου και η αφιέρωση στη μοναχική ζωή. Ο όσιος απαρνήθηκε τα πάντα, έφυγε από την πατρίδα και το σπίτι του και έγινε μοναχός. Και την εποχή που έγινε μοναχός ο όσιος Θεοφάνης, η μοναχική ζωή δεν ήταν κάτι απλό και εύκολο, γιατί, εκτός από τις αντικειμενικές δυσκολίες που πάντοτε τη συνοδεύουν, κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας οι μοναχοί και τα μοναστήρια ήταν εκτεθειμένα στη μανία των κατακτητών.

Σταυρός ήταν ακόμη η περιπέτεια του ανιψιού του, ο οποίος κινδύνευσε να αρνηθεί την πίστη του στον Χριστό και να γίνει Τούρκος.

Σταυρός ήταν και η στάση των συμμοναστών του και πνευματικών του τέκνων, που δεν έδειξαν αλληλεγγύη προς τον όσιο Θεοφάνη, τον οποίο οι ίδιοι είχαν εκλέξει ως ηγούμενό τους και ο οποίος τους περιέβαλε πάντοτε με την πατρική του αγάπη. Ούτε όμως του συμπαραστάθηκαν στην προσπάθεια που έκανε για να σώσει τον ανιψιό του, αλλά, με τον τρόπο τους, τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει και την ηγουμενία και το μοναστήρι του και να αναζητήσει αλλού τόπο για να συνεχίσει τη μοναχική του ζωή.

Σταυρός ήταν όλοι οι πειρασμοί και οι δυσκολίες που αντιμετώπισε και στην περιοχή μας, στη Σκήτη της Βεροίας και στη Νάουσα, και τις οποίες υπέμεινε με καρτερία, όπως και όλες τις προηγούμενες, γιατί γνώριζε ότι, εφόσον τις επιτρέπει ο Χριστός, είναι προς όφελος της ψυχής του και τον βοηθούν να εξαγνίζει και να αγιάζει την ψυχή του, ώστε να ακολουθεί τα βήματα του Χριστού.

Γνώριζε ακόμη και πίστευε ότι όλες οι δυσκολίες και οι δοκιμασίες που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος στον αγώνα της ζωής του τον απαλλάσσουν από το βάρος που δημιουργούν μέσα του τα πάθη, οι αδυναμίες και τα ελαττώματα, ώστε να μπορεί να γίνει, όπως ψάλλει ο ιερός υμνογράφος, «κουῖφος οὐρανοδρόμος», ελαφρύς δηλαδή ουρανοδρόμος, και να αξιωθεί τελικά να εισέλθει στις ουράνιες αυλές του Κυρίου και να ζει αιωνίως εκεί πλησίον Του.

Η σημερινή εορτή του οσίου Θεοφάνους μας υπενθυμίζει και το δικό μας χρέος και τη δική μας ανάγκη να απαλλαγούμε από τα πάθη και τις αδυναμίες μας, από τα

ελαττώματα και τις κακές μας συνήθειες, εάν θέλουμε να ακολουθούμε πραγματικά τον Χριστό, του οποίου φέρουμε το όνομα και είμεθα μαθητές. Διότι μόνο απαλλαγμένοι από αυτά θα μπορέσουμε να σηκώσουμε τον σταυρό μας, όσο βαρύς κι αν είναι, όπως μας ζητά ο Χριστός και όπως έκανε και ο όσιος Θεοφάνης, και να γίνουμε και εμείς ουρανοδρόμοι, για να αξιωθούμε να ανεβούμε στον ουρανό και να ζήσουμε μαζί με τον Χριστό στη χαρά της βασιλείας Του, μαζί με τον όσιο Θεοφάνη, του οποίου η χάρη και η ευλογία ας μας συνοδεύει στον αγώνα μας να τον μιμηθούμε, γιατί μόνο αγωνιζόμενοι να τον μιμηθούμε τον τιμούμε πραγματικά και ευάρεστα.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Πανηγυρικός Εσπερινός για τον Πολιούχο της Νάουσας
Όσιο Θεοφάνη τον θαυματουργό](#)